

zoosanitære risiko, som import fra disse områder indebærer.

Disse dispensationer kan netop kun gives, fordi man ved at opstille regler om at alle til- og fraførte dyr skal i en karantæne af en vis varighed sikrer, at der ikke sker en smittespredning til den danske husdyrpopulation.

Det er på baggrund af disse krav, at de zoologiske haver kommer til at fungere som permanente karantæner.

Spm. nr. S 4124

Til fødevareministeren (1/8 03) af:

Arne Toft (S):

»Finder ministeren det rigtigt, at et påbud afgives, uden at der tages hensyn til klagerens anbringende, og påbudsmyndigheden i hele sagsforløbet nægter at besvare konkrete punkter?«

Begrundelse

I forløbet om sagen om ikke at tillade hunde i Aalborg Zoo har Aalborg Zoo gentagne gange anført konkrete årsager til, at man finder det afgivne påbud forkert, og derfor har vægret sig ved at rette sig efter det.

På trods af gentagne opfordringer, har Fødevareregion Nord konsekvent undladt at tage stilling til de af Zoo anførte punkter, og endda, i skrivende stund, på trods af opfordring hertil, undladt at oplyse Aalborg Zoo om sin stillingtagen og undladt at meddele Aalborg Zoo indholdet af sin fremsendelsesskrivelse til Fødevareministeriet. Det kan næppe anses for at være en rimelig behandling af en institution, der i øvrigt aldrig har givet anledning til klager, påbud i øvrigt eller noget, der kan minde om forkert drift af institutionen.

Der er derfor svært at forstå, hvorfor denne sag skal sættes på spidsen, medmindre der er tale om en kollegial forventning fra en kollega i en anden region, der så – tilfældigvis – er medlem af Rådet for Zoologiske Anlæg, og den der skal tildele statsmidler til institutioner, der søger.

Kan det være den behandling, der støttes af ministeren i forhold til en, i øvrigt – professionel

drevet institution, der på mange områder har været fremstående eksempler på god drift af zoologiske haver; en rollemodel for andre.

Svar (8/8 03)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel): Jeg skal henvise til min besvarelse af spørgsmål nr. 4122 og i øvrigt oplyse, at Fødevareregion Nordjylland har fulgt den normale procedure i forbindelse med klage over afgørelser. Efter Aalborg Zoo bekræftede, at klagen skulle opretholdes, har fødevareregionen ganske korrekt sendt klagen videre til Fødevaredirektoratet sammen med fødevareregionens kommentarer til de af Aalborg Zoo anførte punkter.

Det er herefter Fødevaredirektoratet, som træffer afgørelse i sagen på baggrund af klagen, fødevareregionens kommentarer og eventuelt andre indhentede oplysninger.

Spm. nr. S 4125

Til justitsministeren (1/8 03) af:

Arne Toft (S):

»Finder ministeren, at bekendtgørelse nr. 1023 af 12. december 2002 med tilhørende bekendtgørelser har fortrin frem for ældre lovgivning?«

Begrundelse

Der er udført et grundigt stykke udvalgsarbejde i forbindelse med tilvejebringelsen af de seneste bekendtgørelser på dyreområdet, herunder bekendtgørelserne nr. 1021, 1022, 1023 og 1024 af 12. december 2002. Alle har deres ophav i lov nr. 433 af 31. maj 2000 (med baggrund i et direktiv fra 1999), og må således anses for at være udtømmende, hvad angår driften af zoologiske haver og akvarier.

Det kan ikke være let for en zoologiske have at forstå, hvorfor denne nye lovgivning ikke har fortrin foran bekendtgørelse nr. 836 af 6. oktober 1992 fra Veterinærdirektoratet, der synes ude af trit med dagens Danmark ved bedømmelse af, om det er tilladt at medbringe hunde i zoologiske haver.